

poem

Nicu Hăloiu

poem

ascultă înspre seară, în miez de primăvară, cum vântul îți recită,
prin florile de cais, poeme de iubire și te adie blând,
foșnind a sale șoapte până târziu, în noapte, când tu, ești adormită
și te atinge luna cu-a sa argintărie, pe chipul tău visând!

sau așteaptă ca o floare a mea îmbrățișare, când vântul va tăcea,
că-n cerul plin de stele, te-oi duce printre ele, când toate-or adormi
și tu, pe cer de primăvară, când vântul îți recită, vei deveni o stea
iar eu, cu tine-alături, pe-același cer iubito, luceafăr îți voi fi!

să dormi acum, iubito, în noaptea asta dulce, cu cerul cristalin,
că fac și eu ca vântul și-o să-ți recit poeme cu miros de flori,
tu să visezi iubito, că noi zburăm la stele purtați de un suspin,
apoi, ne vom întoarce din nou în primăvară la răsărit de zori!